

آن قوم ربا خوار!

روح الله رحیمی

جیل

۲۰

ش ۱۳۹۹

مال اندوزی و ثروت‌افزایی که به قصد تفاخر و تکبر باشد، در قرآن صفتی نکوهیده شمرده شده و کسانی را که به هر وسیله‌ای برای ثروت‌اندوزی چنگ می‌زند به شدت سرزنش کرده. یکی از خصائص زشتی که قرآن برای یهودیان برمی‌شمارد مال‌پرستی و رباخواری است که حتی برای توجیه این گناه بزرگ حتی به تحریف تورات نیز دست زدند.

«وَآخِذْهُمْ الرَّبُّ وَقَدْ نَهَوْا عَنْهُ وَأَكْلَهُمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ» (قرآن کریم سوره نساء ۱۶۱)
خداوند یهود را که با رباخواری و تصرف ظالمانه اموال دیگران به مال‌اندوزی می‌پرداختند وعده عذاب می‌دهد و این را از نشانه‌های کفر آنان می‌داند.

طبق کتاب تورات تحریف شده یهودیان، یک یهودی نمی‌تواند از یهودی «ربا» بگیرد، اما در مورد غیر یهود این اجازه را دارد (مسیحی، مسلمان و...) چرا که خود را قوم برگزیده خدا می‌دانند و معتقدند که خدا همه چیز را به خاطر یهود و به خاطر قوم برگزیده یهود آفریده است.

طبق تحریفات تورات، یهودی نباید قرض بدهد، مگر این که ربا بگیرد و در شرح تورات یعنی تلمود آمده است که ربا هدیه کوچکی است که یهود از غیر یهودی می‌گیرد و این حق اوست!

«املاک غیر یهود مثل مال متروک است که سزاوار است که یهودی آن را تملک کند.»

مال و اموال در بین قوم یهودیت بسیار اهمیت دارد و برای آن احترام خاصی قائل هستند. حتی بعضی از آن‌ها ثروت دنیوی را تا حد معبود بالا می‌برند و به قول خودشان «طلا، خدای دوم است... پس آن را عبادت کنید!»

مفسران اسفار شفاهی و تورات دست یهود را باز گذاشته‌اند که به هر طریقی می‌توانند مال جمع کنند. به علاوه تمام ثروت‌های غیر یهود، ملک یهود است: «هر سرزمینی که در آن گام بگذارید از آن شماست.» و موجودی و خیرات زمین ارث یهود است! (تورات، سفر یسوع ۳/۱)

طبق تورات تحریف شده، اگر یهودی وارد خانه‌ای شد، این خانه، خانه خودش است و اگر از باغی میوه‌ای خورد، این باغ ملک اوست و صاحب باغ و خانه حق اعتراض به او را ندارند.

از نظر یهود، در قرض به غیر یهود ربا معنا ندارد و در راه جمع مال اخلاقیات وجود ندارد و وصیت حضرت موسی را که فرمود «دزدی نکنید» این گونه تفسیر می‌کنند که: «لا تسرق یهودیا» یعنی یهودی حق دارد از غیر یهود دزدی کند!

جمع کردن مال نزد یهود عبادت است و برگشت به سرزمین فلسطین ممکن نیست به صرف عقیده دینی تحقق پیدا کند. بلکه تسلط بر فلسطین به واسطه مال و جان و عمل و تلاش محقق می‌شود.

در تورات آمده است که «هو الذی یعطیک قوه لاصطناع الثروه لکی یفی بعهدہ الذی اقسام لابایک ..» (تورات، سفر تثنیه ۱۸/۸) که مفسران تلمود کلمه قوه را در این جا به: ربا، احتکار، دزدی و حروب یعنی با هر وسیله‌ای که بتوان ثروت‌های اقوام دیگر را به دست آورد تفسیر می‌کنند.

منبع: برداشتی آزاد و ترجمه گونه از بحث «دور المال فی انشا ملک اسراییل» صفحات ۳۸-۴۰ کتاب «حقایق عن اليهودیه» الارغم الزعبی

